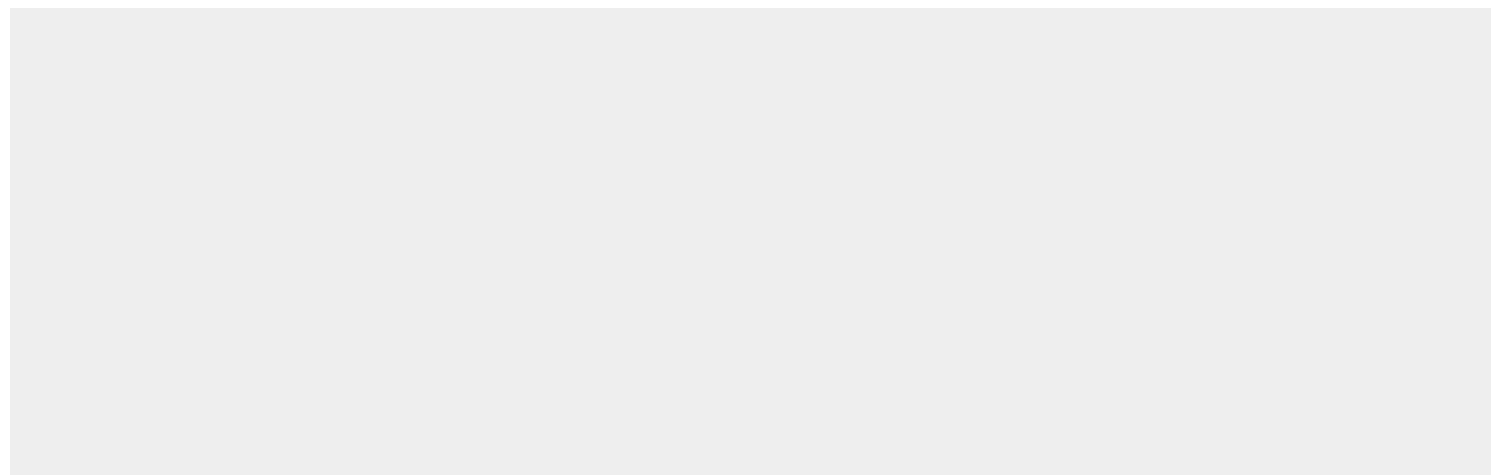

Posted on 13 maart 2019 by Margreet

Category: [Zorg](#)

Tag: [Positieve gezondheid](#)

Positieve Gezondheid stelt dat het ontwikkelen van veerkracht en eigen regie cruciaal zijn voor de gezondheid. [Het onderzoek](#) van de drie organisaties laat zien dat ook maatschappelijke structuren een grote impact op de gezondheid hebben.

Op de bijeenkomst vertelt Kees van der Pijl, werkzaam bij RCO DE Hoofdzaak en zelf ervaringsdeskundige, hoe veel moeite het kost om een plek te verwerven in de maatschappij als je een psychische aandoening hebt. En dat niet alleen de aandoening zelf dat moeilijk maakt maar ook het stigma dat de maatschappij je oplegt. Positieve gezondheid wordt in de cursussen van de Hoofdzaak ingezet bij het werken aan herstel, vertelt hij

Yvonne Lammertink (32) heeft een progressieve spierziekte en is rolstoelgebonden. Ze is fysiek gezien volledig afhankelijk van de zorg van anderen. Veel mensen vinden het daarom vreemd dat Yvonne ja antwoordt op de vraag Ben je gezond? . Maar voor Yvonne zit gezondheid in heel andere zaken dan alleen haar aandoening. In haar veerkracht en de manier waarop ze tegen problemen aankijkt bijvoorbeeld. Die brede opvatting van gezondheid waardeert ze ook in Positieve Gezondheid.

Wel ondervindt ze dagelijks dat ze veel zelf moet organiseren om gewoon mee te doen. Want de maatschappij kan maar moeilijk overweg met mensen zoals zij die niet standaard zijn. Dus heeft ze een eigen bedrijf om te kunnen werken, haar eigen PGB zorgsysteem, een eigen vervoersvoorziening met rolstoelbus, én een eigen woonvorm .

Ze benadrukt echter dat niemand het alleen kan. Bij het ontwikkelen van veerkracht heb je ook

een beroep werd gedaan op maatschappelijke ondersteuning. Waarmee Huber maar wil zeggen, dat ook de maatschappij mee moet bewegen om mensen gezonder te maken.

Illya Soffer, directeur van ieder(in), vertelt hoe positieve gezondheid raakt aan allerlei discussies die lopen op het gebied van zorg en welzijn, die te maken hebben met eigen schuld en individuele of collectieve verantwoordelijkheid. Vanuit de overheid wordt vooral gehamerd op de eigen verantwoordelijkheid. Mensen met een beperking krijgen nu van VWS vooral de boodschap dat ze zelf hun zorg met hun eigen netwerk moeten regelen, terwijl ze vaak al overbelast zijn. Maar onderzoek wijst uit dat 60% van de ouders van kinderen met een beperking recent een burn-out heeft gehad of langdurig heeft verzuimd.

Soffer concludeert dan ook dat je positieve gezondheid niet alleen kunt doen. Voor minimaal drie pijlers van positieve gezondheid - meedoen, kwaliteit van leven en zingeving - geldt dat er interactie met andere mensen voor nodig is. Huber beaamt dat volmondig. Positieve gezondheid moet mensen juist helpen om met elkaar in gesprek te gaan over wat ze belangrijk vinden. En dat gebeurt ook op steeds meer niveaus. Zo zijn er inmiddels aangepaste versies, die ook bruikbaar zijn voor laaggeletterden en voor kinderen. En ook in gesprek met beleidmakers gebruikt ze de methodiek van positieve gezondheid om vaste denkpatronen en knellende maatschappelijke systemen tegen het licht te houden.

